

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Indstilling fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 113; Fællesudvalgets Indstilling findes i Tillæg B.)

Indstillingen sættes til Forhandling.

Ordføreren (Kvist): Som det vil være bekendt, har der paa den danske Rigsdag være forelagt og behandlet en hel Række Lovforslag om Handel og Beværtning med stærke Drikke, uden at det er lykkedes at naa et Resultat. Det er ikke lykkedes de lovgivende Faktorer at enes om en Lov i saa Henseende, bortset fra den midlertidige Gæstgiverlov af 1906, der tog Sigte paa en Ordning af det bestaaende Forhold angaaende Retten til at beværte paa Gæstgiverborgerskab. Ellers have vi ikke haft nogen Lovgivning paa dette Omraade af nævneværdig Betydning siden Loven af 1857. Man kan sige sig sely, at man den Gang lovgav med andre Hensyn for Øje, end Lovgivningen nu maa kræve. Det maa derfor hilses med Tilfredshed, at man nu har Udsigt til at faa en mere tidssvarende Lovgivning end den nu gældende. Det var ret naturligt, at man i Midten af forrige Aarhundrede, da Kravene til den frie Næringsudøvelse vare saa stærkt fremme, ogsaa paa dette Omraade lovgav ud fra dette Synspunkt. Man havde med Hensyn til Forhandling af berusende Drikke ikke Øje for, at der var et andet Hensyn at tage, nemlig Hensynet til Folkets Ædruelighed. Man saa Spørgsmaalet udelukkende fra et Næringsssynspunkt, man tog Hensyn til de Mennesker, der vilde udøve denne Næringsvirksomhed, medens man ikke i væsentlig Grad tog det andet Hensyn, Ædruelighedshensynet. Næringshensynet satte paa en meget uheldig Maade sit Præg paa den daværende Lovgivning. Retten til at udøve denne Næring blev given temmelig fri og given, uden at Befolkningen i sin store Almindelighed fik nogen nævneværdig Indflydelse paa, hvordan den blev udøvet. Følgerne af denne Ud-

vikling, af den frie Ret til at udøve Beværternæring saa man hurtig f. Eks. ved de uheldige Forhold, der indtraadte i vore Købstæder, hvor Beværternes Antal i Forhold til Folkemængden endogsaa fordobledes. Alt dette har jeg haft Lejlighed til at omtale tidligere, og det skal jeg derfor ikke gentage her. Jeg nævner det kun for at minde ærede Medlemmer om, hvorledes Forholdene have udviklet sig.

Naar vi nu skride til en ny Lovgivning paa dette Omraade, er det en Selvfølge, at det andet Hensyn, Hensynet til Folkets Ædruelighed, kommer frem i første Række. De Oplysninger, man har faaet gennem Alkoholforskningen og Statistikken, og det Oplysningsarbejde, der er foregaaet i de sidste Menneskealdrer, have selvfølgelig sat deres Præg paa den offentlige Mening i Landet og ogsaa paavirket Opfattelsen i de lovgivende Forsamlinger. De Erfaringer, vi have indvundet, og de Oplysninger, der kunne høstes fra andre Lande, ere ogsaa værd at regne med, naar man skrider til en Lovgivning her. Der er da særlig et Hensyn, der gør sig gældende, nemlig Hensynet til Beværtingernes og Udsalgsstedernes Tal. Det er en Erfaring, som man har ikke alene her hjemme fra, men rundt omkring fra alle civiliserede Lande, hvor man har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, at Drikkeriets Omfang staar nogenlunde i et bestemt Forhold til Antallet af Beværtingerne og Udsalgsstederne. Det Maal, man først har stillet sig i forskellige Lande, har derfor navnlig været at indskrænke dette Tal, og Erfaringen viser, at det bringer et godt Resultat. Jo flere Beværtinger og jo flere Udsalgssteder der er, des mere flourerer Drikkeriet, og des stærkere vise sig de Ulykker og økonomiske Byrder, der ere en uundgaaelig Følge af Drikkeriet.

Et andet Hensyn, man har for Øje ved en saadan Lovgivning, er Hensynet til Befolkningens Indflydelse paa disse Forhold. Uden et saadant Hensyn vil ethvert Lovgivningsforsøg paa dette Omraade være forfejlet. Man maa give Befolkningen Ansvar for, i hvor stor Udstrækning disse Næringsvirksomheder kunne tillades. Det er en Selvfølge, at man ikke, saaledes som Forholdene i Øjeblikket ere, med eet Slag kan forbyde Handel og Udsalgsstæder af berusende Drikke. Men man bør indskrænke den til det mindst mulige. Naar man vil dette og heri retter sig efter de tilstedeværende Forhold i de forskellige Egne og paa de forskellige Pladser i Landet, er der ingen anden Vej at gaa end